

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

ЧИТАНКА

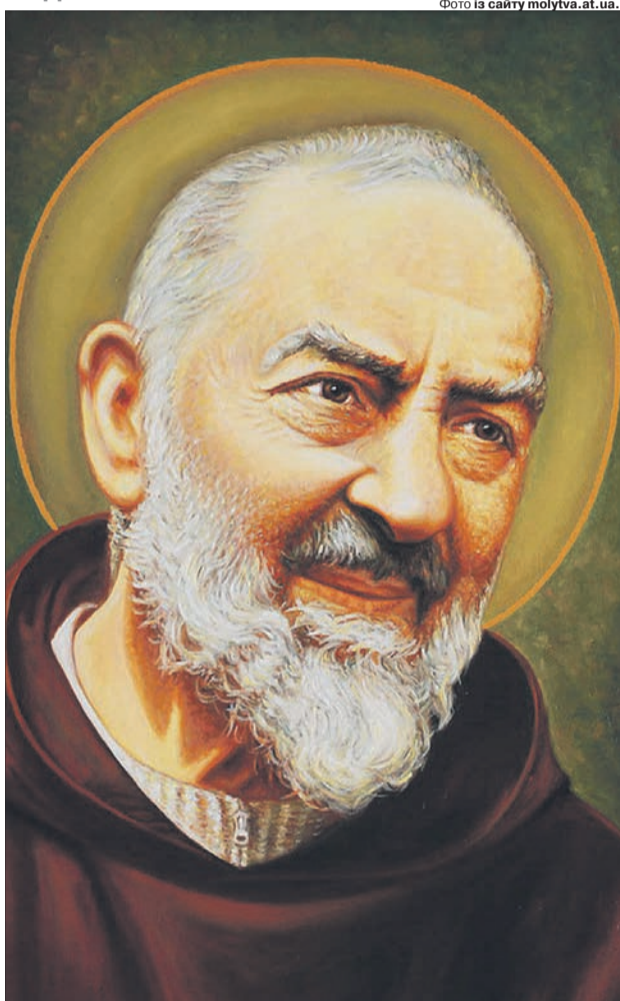
ДЛЯ ВСІХ

№1 (1) **Ціна 4 грн**
(передплата - 3 грн)

● ДИВА ВІРИ

Фото із сайту molytva.at.ua.

Святий отець Піо: «Молитва є найкращою зброєю, яку ми маємо».

Перехрестився – і хвороба відступила!

Рани на долонях отця Піо кровоточили 50 років

Цей італійський монах вважається найзагадковішим святим ХХ сторіччя. Адже умів не тільки «бачити серця», зчитуючи на сповіді життя людини, як книгу, а й мав дари передбачення і біолокації – міг одночасно перебувати у кількох місцях. Більше того: після смерті тіло отця Піо (світське ім'я Франческо Форджоне, 1887–1968) залишилося нетлінним – уже 53-й рік

фото із сайту credo.pro.

Очевидці стверджують, що кров, яка текла із ран, віддавала квітковим ароматом.

Закінчення на с.6 >>>

● ЗНАЙ НАШИХ!

Український «Білл Гейтс» у 12 років почав торгувати, а в 16 — заробив перший мільйон

Серед фанатів ігор у світі, певне, немає жодного, хто б не рубався у «Сталкера». Її створила компанія киянина Сергія Григоровича (на фото), яку він зареєстрував ще в 16-річному віці. Однак слава до нього прийшла після створення гри «Козаки: Європейські війни»

фото із сайту stalker.fandom.com.

Закінчення на с. 5 >>>

Тетяна зарізала чоловіка і поїхала в Єгипет до коханця

фото із сайту tsn.ua.

Історію з Рівного колись відніме Голлівуд

с. 3, 10 >>>

● ЗІРКА

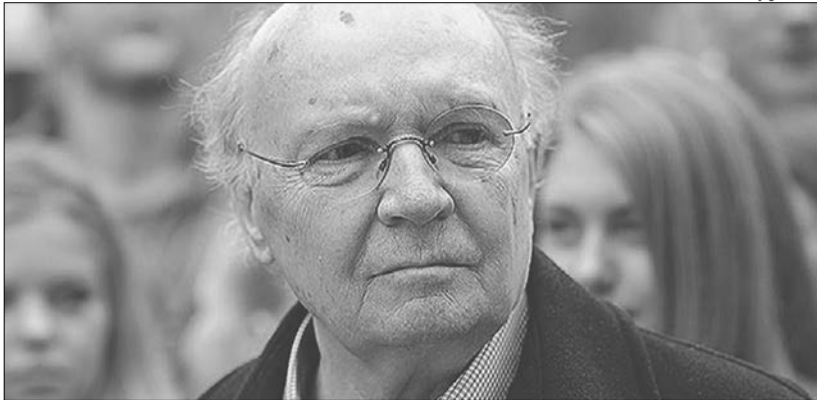

Фото із сайту gud.ua.

У житті актор був повною протилежністю тим простакуватим героям, ролі яких грав у кіно.

«Фільм «Іронія долі» поставив хрест на моїй кар'єрі»

«Усі вважають мене алкоголіком, хоч насправді я спиртного не люблю, а баню просто не-на-ви-джу! Я цей фільм не дивився вже років 20. Це насилля над глядачем, коли його показують у Новорічну ніч», — казав радянський і російський актор Андрій Мягков. На жаль, 18 лютого чесне і мужнє серце цієї людини зупинилося. Артисту було 82. Чому чесне і мужнє? Адже нині в Росії Путіна треба справді мати неабияку честь і сміливість, щоб виступити проти анексії Криму. А він виступив!

Марина ЛУГОВА

«Я НЕ БУВ ЗАЧАРОВАНИЙ БАРБАРЮЮ БРИЛЬСЬКОЮ»

Так, слава прийшла до Андрія Мягкова завдяки ролям Жені Лукашина у фільмі «Іронія долі, або З легкою парю!» (1975) та Анатолія Єфремовича у стрічці «Службовий роман» (1977). За роль у першому його нагородили Державною премією СРСР, а за другий — Держпремією РРФСР імені Васильєвих.

За сюжетом «Іронії долі», герой Мягкова Женя Лукашин закохується в чарівну дівчину Надю. Природно, в народі незабаром стали говорити про те, що у нього зав'язався роман із польською актрисою, яка зіграла головну жіночу роль. Але Андрій Мягков заперечував це. «Я не був зачарований Барбарою Брильською. Але ніхто в це не вірить...». Можливо, актор був такий категоричний до Барбари, щоб не дати приводу засумніватися у своїй вірності дружині? Він зізнавався, що головною жінкою в його житті завжди була актриса Анастасія Вознесенська (з нею вони прожили у шлюбі 57 років).

СПОЧАТКУ ВОНА ЗАКОХАЛАСЯ В ЙОГО ГОЛОС

Це була студентська любов. Андрій Мягков вступив до Школи-студії МХАТ після закінчення хіміко-технологічного інституту, а Анастасія Вознесенська — відразу після школи. Він був найстаршим на курсі, вона — наймолодшою. І найкрасивішою. Майбутній актор із першого погляду зрозумів, що це — його дівчина.

Фото із сайту megoro.net.

За сюжетом кінострічки, герой Андрія Мягкова Женя Лукашин закохується в чарівну дівчину Надю, роль якої зіграла Барбара Брильська.

Закінчення на с. 7

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Фото із сайту heroine.ru.

«Щастя... Воно примарне, непостійне, зрадливе».

«Тато напрокат», або П'ятниця, тринадцяте...

Діна завжди вмикала телевізор, коли збиралася на роботу. По-перше, створювалося відчуття, що не сама в квартирі. Та й почути щось цікаве можна

Ольга ЧОРНА

Тож, смакуючи кавою, слухала ранкові новини. Ведучий не забув нагадати, що сьогодні — п'ятниця, тринадцяте число. І в цей день можна очікувати різних трафунків та несподіванок. А його колега, пожартувавши над забобонами цього дня, почала розповідати про гормон щастя.

Щастя... Воно примарне, непостійне, зрадливе. Діна у цьому переконалась. Воно вислизнуло з її рук, наче в'юнка рибина.

...Вона кохала Маркіяна. Годила йому. Мареком називала. А краще було б «марцовим котом».

Крім вроди та вміння зваблювати дівчат, у Марека більше нічого не було. А тому хотів гарно прилаштуватися, аби не думати про проблеми дня насущного. І такою кандидатурою для цього виявилась Діна.

У Марека були «кохані» дівчата. Але вони хотіли не лише вродливого кавалера, а й вигоди. Матеріальної. А з нього що візьмеш? Хіба на каву запросити і квіти подарує. У Діни був достаток. Батьки постаралися. Та й сама гарну роботу мала. Тільки чомусь із кавалерами не щастило. А тут такий красень...

Повелася на Мареківі залицяння. Перед подругами кавалером хвалилася. Той довго не думав. Запропонував заміжжя. І невдовзі Марек зі скромної батьківської оселі перекочував у нову Дініну квартиру.

Марек працював у невеличкій рекламній фірмі. Клепку мав, але був лінивий. Жив з Діною, наче в Бога за пазухою. Був ситий, одягався модно. Коли щось не влаштувало, ще й фиркав до дружини. Діна терпіла.

Вона все частіше заводила розмову про дитину. Але Мареків це не подобалось. Усе його єство протестувало, що порушиться звичний ритм життя. Що в Діни з'явиться ще хтось, крім нього, кого вона любитиме і про кого турбуватиметься.

Був ситий, одягався модно. Коли щось не влаштувало, ще й фиркав до дружини. Діна терпіла.

...Минуло п'ять років, сім... Марек перейшов на роботу в солідну компанію, бо фірма закрилася. Отримував гарну платню. Часто затримувався в офісі. Пояснював зайняттю та вимогливістю керівництва.

Дітей у подружжя так і не було. Марек якось обмовився, що, мабуть, і не буде. Мовляв, аби зайвий раз не хвилювати Діну, сам ходив до лікарів. І ті винесли невтішний вердикт.

Закінчення на с. 11

Нардеп визначає COVID-19 за запахом пахв

Представник «Слуги народу» в парламенті борець Жан Беленюк (на фото) повідомив, що виявив у себе нову здатність

Каже, що навчився визначати, хворіла чи ні людина на коронавірус. «Спочатку у себе

помітив специфічний запах пахв, потім (займаюся ж контактним видом спорту, з рясним потовиділенням у процесі) і у своїх спаринг-партнерів, які перехворіли ковідом», — розповів Беленюк на своїй сторінці у Facebook. І цей запах нагадує аромат часнику.

Фото із сайту wrestlingua.com.

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Еріх Кох: «другий Сталін» для України

Досі залишається загадкою, чому кривавий нацистський злочинець, райхскомісар України, спокійно дожив до 90 років у комфортній тюремній камері з телевизором, більше схожий на будинок для престарілих

Василь РОГУЦЬКИЙ

Це не єдина загадка, якою оповита біографія цього високопоставленого гітлерівця. Отже, 10 фактів, до яких замість однієї крапки можна ставити три.

1 З 1942 по 1944 рік Еріх Кох був райхскомісаром України. Щиро ненавидів українців. Казав, що це «кролики, які не пристосовані до самоорганізації далі власної сім'ї». «Я вийму з цієї країни все до останнього», — обіцяв він. Так і робив.

2 У так званому Райхскомісаріаті Україна, керувати яким Коху особисто доручив Гітлер, було вбито 4 мільйони людей (включно з євреями), а понад 2 мільйони українців вивезено на роботи в Німеччину як оstarбайтерів. За жорстокість німці між собою називали Коха «другим Сталіном».

3 Столицею Райхскомісаріату Україна Еріх Кох зробив не Київ, а місто Рівне, де досі є так званий «бункер Коха». Гостро конфліктував

Еріх Кох (1896 – 1986) любив повторювати: «Мені потрібно, щоб поляк при зустрічі з українцем вбивав українця і, навпаки, щоб українець вбивав поляка. Якщо до цього по дорозі вони пристрелять єврея, це буде саме те, що мені потрібно...».

із своїм безпосереднім шефом — міністром у справах окупованих територій Альфредом Розенбергом, який вважав, що українці повинні мати самоврядування, а в майбутньому — дружню Райху державу. У конфлікті Гітлер прийняв лінію кровожерливого Коха.

4 У Рівному діяв радянський диверсант Микола Кузнецов, завданням якого була ліквідація високопоставлених німецьких військових та чиновників, щоб спровокувати терор у відповідь з боку німців.

«Тандем» Кузнецов—Кох працював бездоганно: після ліквідації радянським диверсантом нацистських начальників на теренах

Волині німцями були вбиті тисячі українських заручників та повстанців. Цікаво, що замах на самого Коха Кузнецову не вдался. Деякі історики вважають, що не випадково, бо мовляв, Кох був завербований радянськими спецслужбами.

за звичайного селянина. Попався він на тому, що не стримався і виступив на зборах біженців, де його впізнали.

6 За однією з версій, британці передали Коха Польщі, а за іншою — спочатку його видали СРСР, а вже потім передали поль-

Еріх Кох щиро ненавидів українців. Казав, що це «кролики, які не пристосовані до самоорганізації далі власної сім'ї».

5 На Нюрнберзькому процесі Еріха Коха не було: йому вдалося втекти в зону окупації західних союзників і до 1948 року видавати себе

ській комуністичній владі на тій підставі, що Кох був ще й гауляйтером Східної Пруссії. Це дуже дивно, адже його злочини на тери-

торії України були значно більшими.

7 У той час, як Нюрнберзький процес, де було засуджено 24 злочинці, тривав лише рік, слідство проти одного Коха йшло цілих 8 років, аж до 1959-го. Хоч стосувалось воно лише його діяльності у Східній Пруссії.

8 За даними історика Петра Кралука, на судовому процесі Кох ставив собі у заслугу те, що протидіяв планам Розенберга зі створення Української держави. Нацист вважав, що убивства мали стати пом'якшувальною обставиною і в очах комуністів.

9 Попри смертний вирок, виконаний він не був через... погане здоров'я злочинця! Після цього Еріх Кох прожив до 90 років у польській в'язниці Барчево у винятково гуманних умовах — користувався телевизором, одержував журнали і медикаменти із Заходу тощо. Уряди УРСР та СРСР ніколи не домагалися його видачі для суду за злочини, які він скоїв як райхскомісар в Україні.

10 Чому так? Можливо, через зниклу Бурштинову кімнату. За однією з конспірологічних версій, Кох знав, де вона, і обмінював це знання на життя. Можливо, через те, що був справді завербованим агентом СРСР і допомагав нищити українців та не допустити створення ними державності, — і агенту так віддячили. Невідомо. Історики сподівались, що хоч трохи проллють світло на таємницю у 2025 році, коли мають відкрити архіви про Кузнецова. Але через війну Росії з Україною і на це сподівання марні...

Тож загадка Коха ще чекає на своїх дослідників.

Фото із сайту pixabay.com.

«Старий яструб не випаде із гнізда»

На засіданні Ялтинської конференції 1945 року міністр закордонних справ Великобританії Ентоні Іден щось написав і віддав записку своєму прем'єру Вінстону Черчиллю (на фото)

Василь КІТ

Той, прочитавши, спалив папірець своєю цигаркою. Тоді черкнув відповідь та простягнув її Ідену. Міністр пробіг її очима, потім розірвав на дрібні шматочки та кинув до смітника.

Після зустрічі працівники Державної служби безпеки СРСР відновили текст записки Черчилля. Прем'єр писав: «Не хвилюйтесь. Старий яструб не випаде

з гнізда». Декілька літ радянські дешифрувальники намагались розкрити прихований сенс написаного. Їм це не вдалось.

Коли ж через багато років Хрущов зустрівся в Англії з Черчиллем і запитав його, що ж означала таємнича записка, той відповів: «Та в мене просто розстібнулась ширінка. Пан Іден попередив мене, а я його заспокоїв».

● ЗНАЙ НАШИХ!

Український «Білл Гейтс» у 12 років почав торгувати, а в 16 — заробив перший мільйон

Закінчення.
Початок на с. 1

Євгенія СОМОВА

Любов до комп'ютерних ігор Сергію прищепив у дитинстві батько. Тоді він й гадки не мав, що дитячі «стрілялки» стануть не просто справою життя сина, але й зроблять його мільйонером. Батько був талановитим фахівцем у галузі радіоелектроніки, удома постійно возився з технікою: ремонтував, переробляв... Сергій завжди був біля нього. Тож у сім'ї були переконані, що він піде його слідами, вступить до політехнічного інституту, а після закінчення працюватиме на заводі разом із ним. Може, так й було б, але, крім його любові до техніки, Сергієві передалася ще й підприємницька жилка мами, яка переqualіфікувалася із журналістки на підприємця. Ще за радянських часів вона знаходила можливість підзаробити якусь копійку — плела макраме і здавала готові вироби в ЦУМ. За її прикладом у 12 років Сергій вирішив, що вже достатньо виріс і може сам заробляти гроші. Адже мав велику колекцію відеоігор, які привіз із Франції. Хлопець давав їх напрокат друзям — по карбованцю за день. Тож, вирішивши поповнити її, пішов на ринок. Однак нових комп'ютерних ігор не знайшов. Асортимент там був набагато скромнішим, ніж у його домашній колекції. Хлопець зметикував, що на цій різниці можна непогано заробити. Але, щоб зайнятися бізнесом, потрібен був стартовий капі-

Сталкери намагаються вижити в зоні відчуження ЧАЕС, відбитися від бандитів і мутантів.

тал. Просити гроші у батьків Сергій не хотів. Вирішив позичити у товариша.

До восьмого класу підприємливий школяр уже заробив 30 тисяч доларів. У той

До восьмого класу підприємливий школяр уже заробив 30 тисяч доларів. У той час за них можна було купити п'ять однокімнатних квартир у столиці.

— Йому якраз на день народження подарували 230 карбованців, немало як на той час суму, — розповідав. — На ці гроші я накупив дискет (про диски тоді ще ніхто нічого не знав), записав туди ігри і у вихідні пішов на ринок торгувати. За день я, шестикласник, заробив місячну татову зарплату. Зараз хлопець, який позичив кошти, — його права рука.

час за них можна було купити п'ять однокімнатних квартир у столиці. Але у бізнес сина, який успішно розвивався, втрутилися батьки. Вони наполягли, щоб Сергій покинув торгівлю і зайнявся навчанням, бо ж на носі був вступ до вишу.

— Два роки я сидів над підручниками, купу грошей затратив на репетиторів і таки вступив до політехнічного.

Фото із сайту mihail-shahin.livejournal.com.

Сергій — відома і той же час неpubлічна людина.

Але на першому курсі мене відраховували за неуспішність, — зізнається бізнесмен. — Я перестав ходити на заняття, щойно зрозумів, що ті, з ким я починав торгувати на ринку, вже їздять на «мерседесах» представницького класу.

З навчанням хлопець вирішив зав'язати раз і назавжди. Батьки не зрозуміли сина і йому довелося покинути домівку. Сергій пішов на приватну квартиру і повернувся на ринок.

— Я намагався торгувати компакт-дисками, але прибутки вже були не ті. Якось прийшла ідея: а чому б мені не перекласти на російську мову ті ігри, у які грав сам. З програмуванням у мене ніколи не виникало проблем. Тож вийшло все чудово. Я став

продавати перекладені версії. Попит був великий, один я б не справився, тому довелося розширяться, — згадує чоловік.

У 16 років у Григоровича вже була своя компанія. На нього працювало близько сотні співробітників. Офіси розташовувалися у трьох орендованих квартирах, у яких і вдень, і вночі трудилися дизайнери, програмісти, перекладачі. До речі, саме на перекладах Сергій заробив у 20 років свій перший мільйон. І зупинитися на цьому не збирався. Вирішив ризикнути і зробити українську гру. Перший проєкт, на жаль, провалився, але й не був даремним. На його ґрунті у молодого бізнесмена виникла ідея створити гру під назвою «Козаки». З нею він й поїхав на фестиваль у Кання. Там познайомився з авторами ігор, на яких виріс сам, але найголовнішим було те, що їх зацікавив український проєкт, який згодом стане популярним не лише в нас. Нині в «Козаки» і S. T. A. L. K. E. R грають у 36 країнах світу, а в голові комп'ютерного генія ще багато ідей, які він планує реалізувати.

Сергій Григорович часто виступає перед студентами, ділиться секретами успіху. Однак коли його запросили на IT-форум у Росію, в Санкт-Петербурзький університет, категорично відмовився їхати через її агресію проти України.

— Я із задоволенням спілкуюся, проводжу форуми і бачу в цьому сенс і для себе, і для молодих людей, — повідомив. — Але я громадянин України, а з РФ у нас війна.

Творець комп'ютерних ігор уточнив, що приїде до студентів, якщо буде встановлений мир і повернуті території, загарбані Росією.

Джерело: ZNAJ, 24 канал, Українська правда, «Поліна».

Півень Майк прожив півтора року... без голови

І ви споглядаєте не фотоколлаж, а реальні світліни

У 1945-му американський фермер відрубав птахові голову. У півня залишилася основа черепа і одне вухо. Коли фермер зауважив, що півень досі не здох, то вирішив піклуватися про нього, вводячи молоко і зерно безпосередньо через піпетку.

Майк здобув славу після того, як його стали демонструвати по всій країні, його достовірність задокументована.

Багато хто намагався повторити цей досвід, але жодна інша курка не прожила більше двох днів без голови.

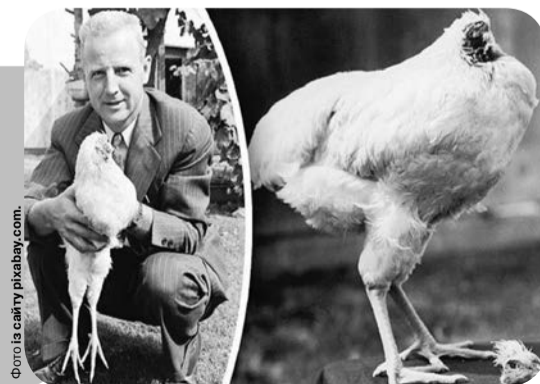

Фото із сайту pikabay.com.

ДИВА ВІРИ

Коли у 2002-му Католицька церква проголосила падре Піо святим і була проведена ексгумація його останків, виявилось, що через 34 роки після смерті тіло залишилося нетлінним.

Серед мільйонів паломників, які щороку приїждять поклонитися мощам святого, був і Папа Римський Франциск.

Перехрестився – і хвороба відступила!

Рани на долонях отця Піо кровоточили 50 років

Закінчення.
Початок на с. 1

Наталка ЧОВНИК

Народився майбутній священник у невеличкому містечку Петральчіні в багатодітній, скромній, але побожній родині. Батьки назвали сина Франческо на честь славного святого Франциска.

У п'ятирічному віці хлопчик захворів на туберкульоз, проте згодом повністю одужав. Його духівник розповів, що після цього у нього з'явилися містичні видіння ангелів, Діви Марії та самого Христа. Але по-дитячому вважаючи ці об'явлення звичними й

природними, нікому про них не говорив.

У 16 Франческо вступив до ордену капуцинів. Із 1916 року до самої смерті Піо практично не покидав невеличкого монастиря у селищі Сан-Джовані-Ротондо, натомість після смерті його тіло та часточки мощей часто перевозили для пошанування з одного міста до іншого.

1918 року під час вечірньої молитви на тілі монаха з'явилися стигмати — видимі криваві рани на тих місцях, що й у розіп'ятого Ісуса Христа: на долонях, ступнях та боці. Стигмати були відкриті й кровоточили то сильніше, то слабше протягом 50-ти літ, тому отець постійно їх перев'язував. Зникли вони лише за

кілька годин до його смерті, не залишивши жодного сліду...

Хоч стигми не загнювалися, не інфікувалися і рівень гемоглобіну в крові священника, попри постійну кровотечу, залишався

“**1918 року під час вечірньої молитви на тілі монаха з'явилися стигмати — видимі криваві рани на тих місцях, що й у розіп'ятого Ісуса Христа: на долонях, ступнях та боці.**

незмінним, щосекунди отець Піо відчував сильний біль. Рани ж віддавали квітковим ароматом...

«В'язень сповідальниці» — так називали отця Піо, адже саме на уділення

Тайни Покаяння він витрачав по 19 годин на добу! Отець умів «читати серця». Сповідуючи, відчував щирість чи лукавність, а також міг чітко нагадати людині її важкі гріхи, якщо вона їх забувала або приховува-

ла навмисне. Парафіяни червоніли, плакали, хотіли провалитися крізь землю, сповідаючись в отця Піо, проте черги до нього не зменшувались.

Священник був наді-

лений даром пророцтва і передбачив кривавий захват на життя Папи Римського Івана Павла II, трагедію, що сталася 11 вересня 2001 року в Нью-Йорку, та часто знав долю душ померлих. І, звісно ж, він ще до смерті мав хист до зцілення. Іноді достатньо було його хресного знамення, щоб хвороба відступила.

Піо був одним із небагатьох святих, що мав дар біолокації — здатність перебувати одночасно в кількох місцях. Це могло бути у видимий і невидимий спосіб, проте люди, які страждають у різних куточках землі, відчували «візит» падре Піо через сильний запах фіалок, лілій, троянд чи кадила. В моменти видимої біолокації він сидів нерухомо в своїй келії, але зустрічався зі своїми духовними дітьми чи друзями деінде в світі.

Після смерті тіло отця Піо залишилося нетлінним і досі зберігається в монастирі Сан-Джовані-Ротондо, куди щороку прибувають близько 8 мільйонів прочан.

За матеріалами rafail.com.ua, pilgrimage.in.ua.

Лікарі давали йому декілька годин життя...

У 7-літнього Матео Піо Колеллу діагностували гостре бактеріальне запалення мозку. Матео поклали до шпиталю, створеного отцем Піо у Сан-Джовані-Ротондо, де знаходиться монастир святого. Наступного дня пацієнтові погіршало, тож його ввели у фармакологічну кому. Медики сказали, що жити хлопцеві залишилось декілька годин. У той час мати пішла помолитись до гробу отця Піо. Поки вона там

була, її син у комі бачив отця Піо праворуч себе і трьох ангелів ліворуч. «Одного — із золотими крилами і в білій туніці та двох — із білими крилами у червоних туніках. Піо сказав мені, щоб я не хвилювався, бо невдовзі одужаю. І насправді моє оздоровлення було як воскресіння Лазаря», — стверджує зараз 28-річний італієць (на фото), в якого лікарі спершу констатували клінічну смерть, а потім повернення до життя.

● ЗІРКА

Багато літ нам показували цю кінострічку в Новорічну ніч. Актор, який зіграв головну роль, вважав це насиллям над глядачем.

Андрій Мягков і Анастасія Вознесенська одружилися в 1963-му і, проживши у парі 57 років, не втомилися одне від одного.

«Фільм «Іронія долі» поставив хрест на моїй кар'єрі»

Закінчення. Початок на с. 2

Марина ЛУГОВА

Настуся, тоненька, тендітна, роздумувала над тим, чи зможе вона завжди бути з цією людиною. У неї було море шанувальників, але Андрій так гарно співав, що спочатку вона закохалася в його голос, потім — у ходу, і зрозуміла, зрештою, що просто не може без нього дихати. Вони стали з'являтися всюди разом: на заняттях, у студентській їдальні, на перервах. Андрій та Настя завжди трималися за руки. І було в цьому щось надзвичайно зворушливе і ніжне. На другому курсі (це був 1963 рік) вони одружилися, пообіцявши одне одному бути разом у горі й радості, в багатстві і бідності, в славі і забутті.

Відразу після отримання диплома школи-студії МХАТ

перспективну випускницю Анастасію Вознесенську запросив на роботу в «Современник» сам Олег Єфремов. Вона, недовго думаючи, заявила, що прийме пропозицію тільки в тому випадку, якщо разом із нею візьмуть у трупу

“**Людські чутки приписували йому романи з усіма його партнерками по фільмах, а він продовжував трепетно любити одну єдину.**

і її чоловіка. Так вони стали колегами по сцені. Зірка Анастасії Вознесенської засяяла стрімко і яскраво. Вже через рік вона стала відомою завдяки ролі радистки у фільмі «Майор Вихор». Андрій залишав

ся скромним артистом театру, знімався у масовках. Перша його велика роль у «Пригодах зубного лікаря» була непоміченою, оскільки у широкий прокат фільм не потрапив.

Дивна річ, але Мягков не заздрихав своїй дружині. Він просто в усьому їй допомагав, не ревнуючи її до слави, не кривлячись, коли про нього говорили, як про чоловіка Вознесенської.

КОЛИ ДРУЖИНІ НЕ ВИСТАЧАЛО ЦІКАВОЇ ЛІТЕРАТУРИ, СТАВ ПИСАТИ РОМАНИ

А через десять років Андрій Мягков став зіркою першої величини. Після виходу на екрани «Іронії долі» про нього заговорили. Його героєм Женя Лукашин виявився близький і зрозумілий кожному в країні. В незграбному і дивовижно закоханому чоловікові кожен міг знайти частинку себе самого. А вже через рік

Анатолій Єфремович Новосельцев із «Службового роману» продовжив триумфальний хід актора. Його впізнавали на вулицях, засипали листами.

На той час слава Насті Вознесенської пішла на спад, і вже Андрій, коли його запрошували на зйомки, завжди просив, щоб разом із ним знімали його Настусю. Навіть якщо він ризикував при цьому залишитися без роботи. Людські чутки приписували йому романи з усіма його партнерками по фільмах, а він продовжував трепетно любити одну єдину. Граючи в кіно простакуватих, усім зрозумілих героїв, у житті актор був повною протилежністю їм — міг виртуозно вийти зі складної ситуації і вирішити будь-яку проблему. У сім'ї він завжди був головним.

Вона готувала йому смачні обіди і стежила за тим, щоб він вчасно їв. Коли на зйомках Андрій поранив руку, Настя одразу ж зателефонувала йому з запитаннями, чому в нього на руці кров. Він не міг зрозуміти, звідки вона могла знати, адже їй ніхто не дзвонив і не розповідав про нещастя.

Коли неприємна хвороба вразила Настусю, Андрій зробив усе, щоб повернути свою кохану до нормального життя. У той момент, коли потрібна була операція на серці йому,

Анастасія підняла на ноги знайомих і незнайомих людей, щоб допомогти коханому.

Вони оберегали особисте життя, не впускаючи в нього нікого. І пояснити це можна тим, що їм ніхто не був потрібний у тому світі, який вони створили самі для себе і всепоглинаючої любові. І більш як за пів століття шлюбу Андрій і Анастасія не втомилися одне від одного. Як і в юності, їх у всьому супроводжувала любов. Завдяки тому, що дружина завжди підтримувала чоловіка, він став займатися живописом, почавши з портрета коханої. Коли вони разом захопилися читанням детективів, Андрій Мягков узявся писати сам. Свою книгу «Сивий мерін» створив спеціально для дружини, яка любила детективи й покаржилася, що вже все перечитала.

За роки подружнього життя в Андрія і Анастасії так і не народилися діти. Жінка стверджує, що свого часу вони з чоловіком були настільки завантажені роботою, що в них просто не було часу для виховання нащадків.

P.S. Після звістки про смерть Андрія Мягкова 79-річна Барбара Брильська сказала, що ридає і «не має сил говорити» про колегу, якого любила все життя.

З таким псом і лев не страшний

На першому місці рейтингу найбільших собак у світі — англійський мастиф. Багато людей вибирають їх не тільки для охорони майна, але й для своїх дітей. Незважаючи на суворий зовнішній вигляд, англійський мастиф безмежно любить своїх господарів. Вони не скривдять дитини, однак і малюк не зможе пограти з вихованцем через надмірну масивність тварини.

Найбільшим мастифом у світі вважається Айкама Зорба — собака з Великобританії, яка потрапила в Книгу рекордів Гіннеса (на фото). Тільки уявіть собі: її вага сягала 155 кг! Зорба була заввишки 94 см, а довжина від кінчика носа до кінчика хвоста становила 251 см. Недарма англійські мастифи колись брали участь у полюванні на левів. Також в Асирії вони вважалися священними тваринами.

● **НІКОЛИ НЕ ЗДАВАЙТЕСЬ!**

Першу операцію дитині зробили у 12 місяців.

У наступні роки юна пацієнтка перенесла численні реконструкції носа і підтяжки обличчя.

Усі фото із сайту foxnews.com.

зерних процедур забрали рубці...

Незважаючи на безперервну боротьбу з хворобою, дівчина ходила в школу і досягла успіхів у навчанні. Хоча Коді було непросто перебувати в колі однолітків, оскільки вони постійно звертали увагу

“
Лікарі відмовлялися допомогти дитині — порадили почекати до 6 років, але батьки вирішили не здаватися і не втрачати часу.

За 14 років дівчина пережила 18 операцій і сама стала хірургом

Неймовірна історія перетворення британки Коді Хол (Cody Hall) з гидкого каченяти на красуню облетіла чи не всі засоби масової інформації

Коді Хол: від гемангіоми — до весілля.

на її обличчя. Але вона не дозволяла себе кривдити, тим більше жаліти...

Зараз шрами на обличчі майже непомітні і вона гордиться своєю зовнішністю. Життя дівчина пов'язала з медициною. Коді працює у хірургічному відділенні госпіталю міста Кеттерінг, що в графстві Нортгемптоншир, і тепер сама допомагає іншим людям.

А 10 листопада 2017 року в Коді стала особлива подія: вона вийшла заміж за Льюїса Холлтона, в якого, виявляється, була закохана ще в школі. Дивлячись на фото щасливої нареченої, важко уявити, якою могла б бути її доля, якби не наполегливість і віра в краще її батьків, людська доброчинність і професіоналізм медиків.

Лія ЛІС

Дівчинка народилася з важкою деформацією обличчя. Лікарі відмовлялися допомогти дитині — порадили почекати до 6 років, але бать-

ки вирішили не здаватися і не втрачати часу. Їм погодилися допомогти в США. Але для операцій і консультацій потрібна була величезна сума.

Тоді батьки Коді звернулися за допомогою

у місцеву газету «Evening Telegraph», яка й опублікувала фото малятка. Вже за два місяці зібрали понад 100 000 фунтів стерлінгів. Дівчинку відправили в Америку, де в рік вона перенесла свою першу опе-

рацію у лікарні Рузвельта в Нью-Йорку.

Усього за 14 літ Коді Хол зробили 18 операцій. Їй пересаджували шкіру, провели пластику обличчя, офтальмологічну корекцію, за допомогою ла-

Чи бувають в аптеці «ОПТОВІ» ціни?

Говорімо українською!

Звісно, то маркетинговий хід, але «Аптека оптових цін» не може існувати й з погляду граматики. Адже українською потрібно казати гуртом і вроздріб замість російського «оптом и в розницу»: гуртовий продаж товарів, гуртова торгівля, гуртова ціна, аптека гуртових цін.

Як пояснював професор Олександр Пономарів, слово оптом уведено в українську в період зближення мов за часів Радянського Союзу.

ПИШУТЬСЯ ТЕПЕР РАЗОМ, згідно з новим Українським правописом 2019 року, ЗАПОЗИЧЕНІ СЛОВА, у яких перша частина визначає кількісний вияв чого-небудь, інші ознаки:

- ◆ мініпрограма, максімода, макроекономіка;
- ◆ топменеджер, ексміністр, віцеконсул, екстраклас, унтерофіцер, штабскапітан тощо.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Труну з Килиною несли на руках її п'ятеро синів і троє доньок...

На те, як діти доправляють свою маму до місця вічного спочинку, вийшло подивитись ледь не все село. Ще б пак: п'ятеро синів-легенів і три донечки, а ще онуків не злічити — і всі оплакують Килину. Ніякої машини — сини несли маму самі, ось це особливо людей дивувало

Фото із сайту serenityhospicenj.com.

“ Не заслужила Килина такого до себе ставлення. Чому її діти так люблять, хоч та і не була хорошою мамою?!

«Ось вона душу в своїх вклала, але до неї ніхто навіть не приїжджає...»

діти, Галина своїх і з хати не випускала, ще наберуться чого.

Килинині у технікумах вчилися, а Галя своїх до інституту прилаштувала. Платила там усім і кожному, аби ті мали по червоному диплому. Донька її хоч інколи на парах сиділа, а син узагалі пропадав десь, проте Галина все влаштувала й він таки отримав освіту, хай і на папері.

Якось до цього дня Галина ще зі своєю долею мирилась, і на те, як живуть сусіди, не особливо їй зважала, але сьогодні їй стало нестерпно. Жінка, яка й не виховувала своїх дітей, має від них більше подяки і пошани, ніж вона. Галина у своїх душу вклала, небо їм намагалась прихилити, а отримала повну байдужість. Син заливає за комір без міри, а донька вже втретє заміжня і черговий чоловік її залишає, бо та ні за холодну воду не береться. Обоє про матір згадують лиш одинадцятого числа, коли та отримує і порівну ділить між ними свою пенсію.

А Килина з Герасимом що? Їх останніми роками і вдома не було — все у дітей гостювали. Приїдуть від одних, так інші кличуть. Онуки бабусю і дідуся обожнюють. А сьогодні то й взагалі, ніби королеву в інший світ випроводжують.

Плаче Галина від несправедливості життя і сама не знає, хто ж у всьому винен?

Анна КОРОЛЬОВА

Лиш сусідка Галина зачинилась у хаті і бачити й чути всього того не хотіла. Образливо їй було. Не заслужила Килина такого до себе ставлення. Чому її діти так люблять, хоч та і не була хорошою мамою?! А ось вона душу в своїх вклала, але до неї ніхто навіть не приїжджає...

Килина дивною була. Доброю і дуже дивною. Вони з чоловіком десь знайшли одне одного: обоє весь час замріяні, усміхнені і геть не пристосовані до життя. На свинофермі працювали. Єдине місце, куди їх узяли, бо ж ніхто їхніх дивацтв терпіти довго не міг.

Колгосп виділив їм величку хатину і зажили вони удвох тихцем. Вечорами Герасим грає на гармошці, а Килина співає. А вдень на роботі обоє пропадають.

Неприємності почалися з появою першої дитини. Були якісь безпорадні. Коли чергова медсестра прийшла провідати молоду матусю, аж плакала від побаченого. У хаті — безлад. Дитяточко геть у поганих умовах. Скрізь купи пелюшок брудних, немитий посуд і полчища мух.

Молодих попереджали, проводили з ними бесіди, сусіди навіть допомагали намагались, але врешті всі здались. Ні Килина, ні Герасим ради

дати малюку не могли, та й собі, як виявилось, теж. Хлопчика забрали до інтернату, але з умовою, що батьки виправляться і його повернуть.

Килина з Герасимом навели лад і дитину повертали, але потім знову все летіло шкереберть і малий їхав уже в школу-інтернат. Не позбавили батьківських прав тільки тому, що хлопця обоє любили більше за життя. Так уже вони над тим сином тряслись, а коли забирали його вчергове, то місця собі не знаходили, їздили і під вікнами того дому, де був малюк, ночували, а вдень покійно чекали, коли ж вийдуть діти на прогулянку, аби побути зі своїм.

Так було з усіма їхніми нащадками, крім найменшої донечки. Тій пощастило, бо старший брат уже мав тоді вісімнадцять і повернувся в батьківську хату, аби його сестру не спіткала така ж доля.

Але що дивно — діти Килину і Герасима любили понад усе. Заберуть їх на вихідні, канікули чи свята, а вони батькам лад у хаті наведуть, їсти наготують і все, аби тим добре було. І жодної образи, вони відчували любов батьків і їхню особливість, тож тупили до них і оберігали.

Поруч сусідка Галина жила. Жінка гонорова і дуже заможна. Мала двох дітей, яких дуже любила. Коли приїздили Килинині

Футбол у... трикілограмових бронежилетах

Румунський екслегіонер луцької «Волині» 33-річний Ерік Бікфалві (на фото) розповів про тренерську методику Віталія Кварцяного.

«Починаючи із 7.00, ми тренувалися тричі на день. Якщо програвали, то наступного дня із самого ранку повинні були бігти вгору 25 метрів, а потім – назад із гірки. Кожну середу в нас були товариські ігри з дублем, іноді ми

грали в бронежилетах вагою близько трьох кілограмів... Виграти 1:0 – це не про Кварцяного, він завжди говорив, що це не футбол. Тренер постійно ставив нам у приклад гру «Ліверпуля», дортмундської «Боруссії». Він казав, що краще поступитись 4:3, але показати справжній відкритий футбол», – цитує Еріка Бікфалві volynnews.com.

Фото із сайту readfootball.com.

● ДО СЛІЗ

Цей лист мами має прочитати кожен

Фото із сайту clutch.ua.

«Люблю Тебе більше за життя».

«Моя любя дівчинко, коли ти одного разу помітиш, що я старію, прошу тебе, будь ласка, будь терплячою і спробуй зрозуміти, що тепер відчуваю...»

Коли в розмові багато разів повторюватиму одне і те ж, не перебивай мене, щоб сказати: «Ти вже це говорила хвилину тому». Просто послухай, будь ласка. Згадай ті часи, коли ти була маленькою, і я перечитувала тобі одну і ту ж казку щовечора, поки ти не заснеш.

Коли ти побачиш, як я незграбно користуюся комп'ютером або смартфоном, прошу тебе, не гнівайся, дай мені час, щоб вивчити їх, і не дивись на мене так... Згадай, дорога, як мама терпляче навчала тебе багатьох простих речей: користуватися столовими приборами, одягатися, розчісувати волосся... Коли ти помітиш, що я старію, прошу тебе, будь ласка, будь терплячою і спробуй зрозуміти, що тепер відчуває твоя мама.

Якщо іноді буду втрачати суть розмови, дай мені час, щоб згадати, і якщо я не зможу зробити це — не нервуй і не показуй нетерпіння та зарозумілості. Просто знай, що для мене найголовніше — це бути поруч із тобою.

І коли мої старі втомлені ноги не зможуть іти так швидко, як раніше, — дай мені свою руку. Згадай, що я теж підтримувала тебе, коли ти робила перші кроки. І коли цей день настане, не сумуй... А зараз просто будь зі мною і стався до мене з розумінням, поки я не доберуся до кінця свого життя.

Завжди буду дорожити тим часом і тією радістю, які ми розділили разом. Пам'ятаю всі твої усмішки і сльози, кожен твою перемогу і невдачу. Моя дівчинко, я тебе дуже сильно люблю, всім серцем, люблю більше за життя».

Джерело: tutkatamka.com.ua.

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ

Тетяна зарізала чоловіка і поїхала в Єгипет до коханця

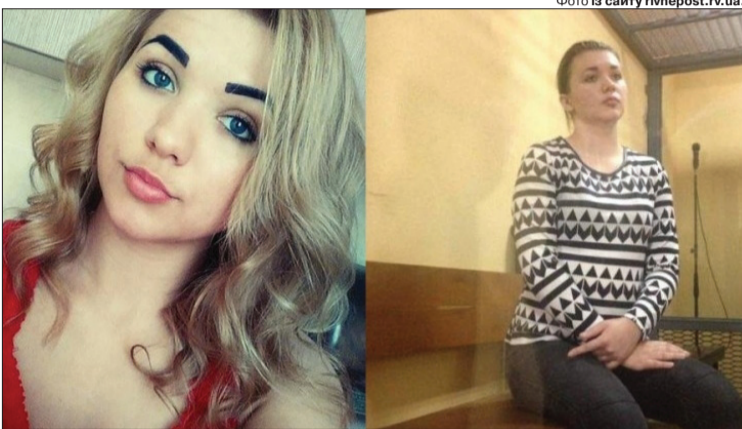

Фото із сайту rivnepost.rv.ua.

У слідчому ізоляторі убивця народила двох дітей.

Початок на с. 3

Олена БОРИСОВА

Екстрадиціювали Тетяну в травні, коли вона була на сьомому місяці вагітності. Восени народила хлопчика. Після пологів жінку повернули назад в слідчий ізолятор. Там для неї облаштували особливі умови, адже в сізо вона перебувала разом із дитиною. Двох старших хлопчиків забрали на виховання друзі сім'ї.

Мама Сергія хотіла, аби колишню невістку запроторили за ґрати за вбивство її єдиного сина на довічний термін, бо через неї вона втратила найрідніших. Батько не витримав горя і викинувся з вікна п'ятого поверху. А в матері почалися серйозні проблеми зі здоров'ям.

Тетяну судять із травня 2017-го. Відбулося понад десять судових засідань, які постійно переносили, бо хворіла то підсудна, то її дитя.

У справі раптом відбувся ще один сенсаційний поворот. У листі до суддів Тетяна попросила залишити її у спокої як мінімум на рік, бо вона — знову вагітна.

Як таке можливо, ніхто не знає. Територія слідчого ізолятора огорожена колючим дротом, високі стіни та десятки

“ Вона перебувала у статусі обвинуваченої і права на тривалі побачення не мала. Від кого завагітніла за ґратами — загадка.

охоронців, які стежать за кожним кроком арештантів. Виходить, для Тетяни зробили виня-

ток? Вона перебувала у статусі обвинуваченої і права на тривалі побачення не мала. Від кого завагітніла за ґратами — загадка.

Щоб з'ясувати, як сталося таке тюремне диво, в сізо провели навіть службову перевірку. Але це нічого не дало. Із ким мала зв'язок, сама Тетяна теж не зізналася. Щоправда, за неофіційною версією, вона могла мати побачення з одним із кримінальних авторитетів.

Через вагітність і народження дітей суд над Тетяною затягнувся на чотири роки. Є ймовірність, що із комфортної камери ізолятора вона одразу вийде на волю, бо потрапила туди ще в час сумнозвісного закону Савченка і їй рахували рік за два. Ба більше, підсудна навмисно затягувала розгляд справи.

Найбільше цього боялась її колишня свекруха. Вона хотіла, аби невістка, яка позбавила життя її єдиного сина, понесла заслужене покарання.

У листопаді 2020-го матір Сергія знайшли у квартирі неживою. Пані Софія померла від пневмонії та серцевої недостатності. Жінка була потерпілою у справі. Вона, бідолашна, так і не дочекалася вироку для невістки, яка принесла біду в її сім'ю.

Фото із сайту rivnepost.rv.ua.

Пані Софія (друга зліва) так і не дочекалася справедливого покарання невістки.

Чому не можна дарувати годинник

Можливо, таке повір'я прийшло до нас із Китаю, адже у Піднебесній вручення дзигаря означає близьку смерть

Услов'ян ця прикмета означає розрив відносин і розлуку з близькою людиною. А дехто вірить у те, що іменинник проживе стільки, скільки

йтиме цей годинник. Езотерики вважають, що можна подарувати дзигарик із негативною енергетикою... Але є чудові способи обійти всі ці прикмети. Наприклад, запросити людину в магазин і запропонувати їй самій вибрати годинник — а ви лише оплатите. Або в момент дарування попросити натомість дрібну монетку або купюру і буде вважатися, що ви часомір продали, а не подарували. Чи просто купити дорогої людині справжній швейцарський годинник із довічною гарантією (на фото).

Ця «цяцька» коштує мільйони доларів...

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

«Тато напрокат», або П'ятниця, тринадцяте...

Закінчення.
Початок на с.2

Ольга ЧОРНА

... **Н**а свій день народження Діна запросила в ресторан декількох близьких людей — гучних забав не любила. Заодно вирішили відсвяткувати й десятиріччя подружнього життя.

Невдовзі в ресторан прийшла ще одна компанія. У доглянутій молодій жінці Діна впізнала Сніжану — Мареківу шефіню. Вона була з дівчинкою років чотирьох. Марек ніколи не розповідав, що в його претензійної керівниці є донька.

Раптом мала, угледівши Марека, радісно вигукнула:

— Тато!

Дівчинка підбігла до Марека. А той, знякочивши, стояв наче вкопаний.

— Що це було? — прошепотіла Дініна подруга Вікторія.

— Не знаю. Може, обізналася малеча.

Фото із сайту heroine.ru.

«Дівчинка Марека любила. І сумувала, що тато приходить рідко».

До доньки підійшла Сніжана, щось сказала, і та побігла до гостей. Марек поплівся за стіл. Діна розгублено дивилася на цю сцену.

— Давайте відійдемо й поговоримо, — запропонувала Сніжана.

... Сніжана заміж не хотіла. А дитини хотіла. І Марек, на її думку, був чудовим кандидатом

“ **Чоловікам вірити не варто. Зрештою, як і жінкам.**

на роль чоловіка, від якого можна народити. Закрутила роман. Платила гарну зарплату, а потім

ще й за мовчання приплачувала. Від Марека теплих батьківських почуттів не вимагала. Та в нього їх і не було. Маленьку гляділа няня. Бачився з донькою тоді, коли виникало бажання в Сніжани. Головне для неї те, що малеча — справжня красуня. В Марека вдалася. І всіх усе влаштувало.

Позаочі Сніжана називала Марека «чоловіком напрокат» або «татом напрокат».

А ось дівчинка Марека любила. І сумувала, що тато приходить рідко.

— Я у вас чоловіка забирати не маю наміру, — переконувала Діну Сніжана.

— Він птах не мого польоту. Ви розумієте, про що я? А от донька в нас народилася гарна. Тож давайте залишимо все, як є. Ви ж не хочете втратити Маркіяна?

— Я вже його втратила! — різко відповіла Діна.

— Мало не забула. Ілонка по батькові не Маркіянівна. Ну... щоб не було жодних претензій. Це лише моя дитина.

— Але ж вона знає, хто її тато.

— І що з того?

— Він казав, що не може мати дітей.

— Чоловікам вірити не варто. Зрештою, як і жінкам.

Давши зрозуміти, що їй більше нічого додати, Сніжана пішла до своєї компанії.

Вдома Марек щось пробував пояснити. Просив вибачення.

— А як же вердикт лікарів? — запитала Діна.

— Послухай...

— Усе, що треба, я почула від Сніжани. Ти повинен піти... І ще. Ти не кохав мене. Ми просто разом жили.

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

Читанка
для всіх

Місячник
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню – (0332) 72-38-94,
з питань реклами – (0332) 77-07-70,
приватних оголошень – (0332) 72-39-32,
розповсюдження – (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 12 сторінок формату В-4.

Передплатні індекси: **97847, 60313, 60780.**

Реєстраційний номер. Серія КВ №23544-13384Р

Віддруковано: Поліграфічне видавництво

«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.

Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,

сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 361

З нами – цікаво!

Місячник

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779 (для читачів інших областей).

Тижневик

Волинь

передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136
(для читачів інших областей).

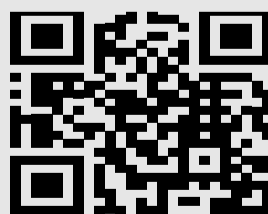
Тижневик

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Читайте і дивіться нас 24 години поспіль

VOLYN.COM.UA

● І СМІХ, І ГРІХ

«Спиш із моєю жінкою — плати!»

У прокуратурі Тернопільської області повідомили, що в місті молоде подружжя за нерозголошення подробиць особистого життя вимагало 5 тисяч доларів у... коханця дружини

Василь КІТ

За інформацією сайту ternopoliany.te.ua, події розгорталися в елітному мікрорайоні Тернополя на вулиці Вербицького, неподалік так званого «Співочого поля». Молода жінка скочила в гречку з чужим чоловіком, і все було добре, поки про зраду не дізнався її суджений. Чоловік спершу оскаженів, а потім вирішив скористатися зі своєї блудливої половинки і запропонував взяти гроші з коханця.

А щоб коханець не заперечував і швидше погодився сплатити 5 тисяч доларів за мовчання, подружжя грозилося усе розповісти його жінці, яка ні сном ні духом про зради благовірного не знала.

А щоб той не заперечував і швидше погодився сплатити 5 тисяч доларів за мовчання, подружжя грозилося усе розповісти його жінці, яка ні сном ні духом про зради благовірного не знала.

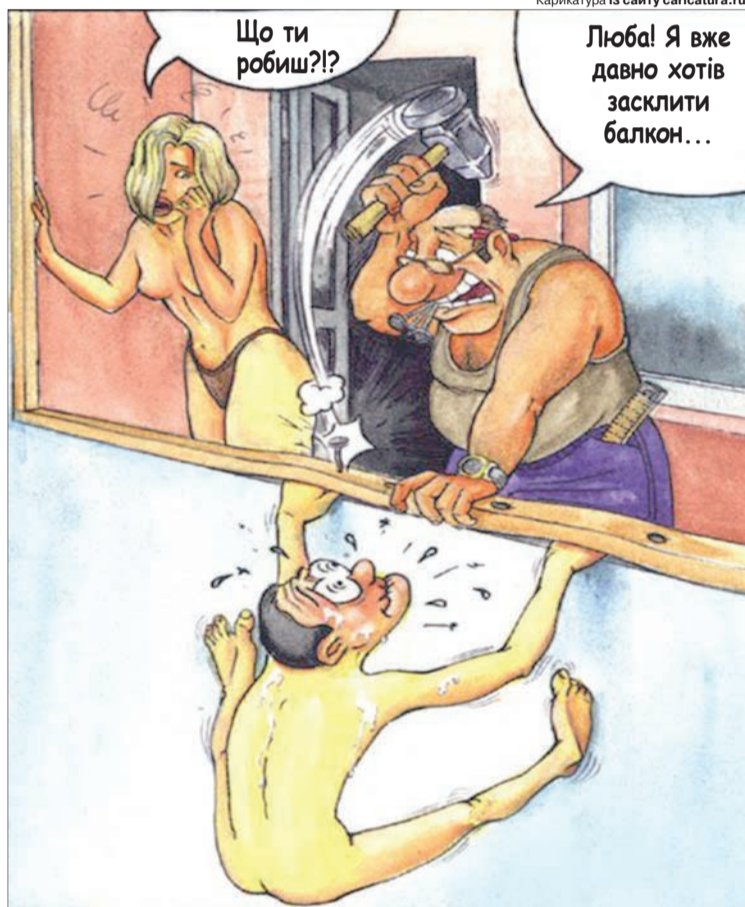
Чоловік опинився у патовій ситуації і все ж таки пішов у поліцію, розповів усі деталі. Пару затримали при отриманні 4300 доларів. Подружжю обрало запобіжний захід — жінці домашній арешт, а чоловікові —

тримання під вартою з можливістю внесення застави.

І хоч Тернопіль — фанейне місто, але водночас і невелике фанейне село, адже про адюльтер дізналася і дружина потерпілого.

Чи буде розлучення, поки що невідомо. Але зі справи зрозуміло, що прискіпливіше за дружину треба вибирати хіба що коханку.

Карикатура із сайту caricatura.ru.

Фотозображення з сайту prikoi.l.ua.

● «БОРОДАТИЙ» АНЕКДОТ

«А там іще огірочки посаджу...»

Запропонували французу, американцю й українцю: хто скільки об'їде на коні, тому стільки землі й дадуть

Француз проїхав кілометр, зупинив коня і каже: «Мені досить. Тут я поставлю садибу. Там — квітник. А там на шезлонгах відпочиватиму. А ось там — виноградник».

Американець проїхав три кілометри й зупинив коня: «Мені вистачить. Тут буде моя вілла. Там — газон. А ось там — майданчик для вертольота. А ще далі — майданчик для гольфу».

Українець заскочив на коня й погнав... Жене-жене коня, жене-жене... Загнав коня, кінь упав. А українець — на ноги й бігти! Біжить-біжить... Зашпортався, впав. Уже відчуває, що не може бігти. Повзе-повзе — все, відчуває, вже більше й повзти не може. Знімає з голови шапку, з останніх сил жбурляє її перед собою й стогне: «А там іще огірочки посаджу!»

● ПОВЧАЛЬНА ІСТОРІЯ

«І він сказав: «Раз»...

Як дожити до «золотого весілля»

— Як вам вдалось прожити 50 років із чоловіком у повній гармонії без жодної сварки? — запитує журналіст паніювілярку.

— Дуже просто. Коли ми одружились, мій чоловік посадив мене в карету і повіз на своє ранчо.

Поки ми їхали, один із коней спіткнувся і він спокійно сказав: «Раз».

Через 15 хвилин цей кінь спіткнувся ще раз і він сказав: «Два».

І вже коли ми під'їжджали до його ранчо, цей же ж кінь спіткнувся втретє.

Він сказав: «Три» і пристрелив тварину. Я, звичайно, почала кричати, наробила шуму, почала жаліти бідного коника.

— І що?

— І він сказав: «Раз»...

КЛАСИКА НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Павло ГЛАЗОВИЙ

Піжмурки

Повернувся Кузьма додому. У квартирі — сивий дим.

— Хто куриє? — питає жінку. — Чи не хахаль твій Максим?

Загляда в кутки, під ліжка,

покривала підійма,
І приказує сердито: — Тут нема... І тут нема...

Потім дверці гардероба не вагаючись потяг.

Глядь: сидить сусідський

Жора — більше метра у плечах.

Обдивився здоровила ошелешений Кузьма,
Зачинив тихенько дверці і сказав: — І тут нема...

:)) :)) :))

— Куме, а що це воно таке, що ваша свиня на трьох ногах шкандибає? Га?

— Та я що, дурний? Через миску холодцю цілу свиню колоти?!

:)) :)) :))

— Добрий день, куме, що п'єте?

— Українське мохіто.

— Ром та м'ята?

— Та ні: горілка та петрушка.

СМІХОТЕРАПІЯ

:)) :)) :))

Зустрілись гуцул і чукча. Чукча: — Відгадаєш, скільки у мене оленів — обох віддам!

— Два.

— УУУХХХХ! Шаман!

:)) :)) :))

Якщо мама сміється над жартами тата, значить в будинку — гості.

:)) :)) :))

Одеса. Третя ніч.

— Тук-тук!

— Ой, а хто там?

— Бандити.

— Ой, а що вам треба?

— Сто кілограмів вашого золота.

— Ой, а сто десять?

— Сто десять, так сто десять.
— Сарочко, золотко, вставай — по тебе прийшли.

:)) :)) :))

— Хто у вас в домі хазяїн: ти чи дружина?

— Звісно, я!

— А чого ж ти, коли вип'єш, спиш під дверима?

— Бо — хазяїн: де хочу, там і сплю!